

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt. 50 kr.
Községeknél és néptanítóknak egész évre 4 frt.

Bérmintlen levelek csak ismert kezekből fogadtatnak el.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

A nyilt-térben minden garmond sor díja 20 kr.

ZEMPLÉN.

Hetilap, főtekintettel e megye szellemi és anyagi érdekeire.

Hirdetési díj:

Minden egyes szó után
100 szóig 2 kr.
Azonfelül 50 „ 1 1/2 „
„ 50 „ 1 „

Kiemelt, díszbetűk s körzettel ellátott hirdetésekért tértéért szerint, minden centimeter után 3 kr. szármittatik.

Hirdetések a „Zemplén“ nyomdájában vétetnek föl, s vidékről is oda intézendők.

Reflexiók.

— Első közlemény. —

Midőn a pataki jogakadémiának Miskolcra áttételét tárgyazó eszme, a Miskolcz 7-ik számában megpendített, illetőleg felelevenített, nem kötöttünk annak létesítéséhez valami nagy reményeket, korántsem hittük azt, hogy annak megvitatása valami széles mérvet fog ölteni, mert véltük, hogy a felszólító hang egy kiáltó szó lesz a pusztában, mint volt egykor; gondoltuk, hogy egy pár szóváltás, eszmecsere után, a felszólalás eredmény nélkül fog elhangzani. De úgy látszik csalódtunk. A fővárosi napi s heti lapok az eszmét hihetetlen gyorsasággal felkarolták; s a naponként majdnem gomba módra szaporodó cikkek az áthelyezés mellett s ellen hatalmasan argumentálnak a mellett, hogy a mozgalom fent és alant nagy hullámokat ver, s komoly vitára fog alkalmat nyújtani az illetékes körökben. Elhallgatva már nem lesz; sokkal mélyebben vert gyökeret az áthelyezés gondolata a kedélyekben; sokkal inkább tetszetősebb a tárgy, semhogy azt közönyösen elhallgatták; az áthelyezés vezérharcosai sokkal jobban lelkesülnek az eszme mellett, a műkedvelők sokkal örömebb foglalkoznak a divatos tárgyakkal, sem hogy azt nyugodni hagynák. Az ország s különösen egyházkerületünk polgárai feszült figyelemmel vizsgálják a vajdó küzdelmet. A harcosok érvelnek erősen, jól, rosszul. Hallottunk érveket, melyek igazak, valódiak; hallottunk ismét olyanokat, melyek nem egyebek, mint a tárgy-ismeret hiányából származó elferdített, valódságot nélkülöző kifczamodott

gondolat-szörnyek; s melyeknek alaptalanságáról csak az lehet valóban meggyőződve, ki Patak közelében él, ki ismeri viszonyait. Ily érvek, fájdalom nem ritkák, ez adott okot nekünk ismét a felszólalásra. Eleinte csak bámultuk a drasztikus vonásokkal festett képeket, melyek szemléhetővé tévék Patak társadalmi életét, s csodáltuk a phantáziát, mely ilyet volt képes teremteni; de később megborzadtunk azoktól, s szivdobogva gondoltunk azon következményekre, melyeket előidézni fognak.

Ha valaki még csak abban kételkedik, lehet-e a jogakadémiának jövője Patakon. tekintetbe véve azon igényeket, melyek okvetlen szükségesek egy elméletileg s gyakorlatilag alaposan kiképzendő joghallgató felneveléséhez, az még nem oly baj; gondolkozhatik ki-ki úgy amint akar, ahoz sem egyiknek, sem másiknak semmi köze de ha valaki ábrándokba merülve, elragadtatva gondolatmenetétől állításainak bebizonyítására oly fegyvereket használ, melyek sértenek nem csak egyesekeket, de egy ifjuságot, egy társadalmi kört, — ez már nem járja meg. Megtámadni Patakot s közönségét oly merészen, hogy társadalmi tekintetben meghalt azon ifju, ki tanulmányainak bevégezte után, Patakról eljő, — ez már vakmerőség. Roszakaratulag elítélni egy társaságot, melyet nem ismerünk; pálczát törni egy 5000 lakossal bíró város mivelt közönsége felett, s állítani, hogy ott 30—32 tanáron kívül társadalmi tekintetben kifogástalan egyén nem akad, — ez több az elfogultságnál. És e megdöbbentő rajzok, nem tréfásan, jókedvűleg vannak betűbe foglalva, hanem a cikkek hangjából ítélve komolyan vannak mondva. Őszintén megvalljuk, az ilyeszerű állítások olvasása

után fejünk kábul, s gondolkozni a felindulás miatt alig vagyunk képesek. Ha valaki hibáinkra figyelmeztet, annak köszönettel tartozunk. De ha szivtelen sarczammussal alaptalanul kigunyolnak bennünket, annak csak megvetéssel felelhetünk. Nem, nem akarjuk, nem merjük elhinni azt, hogy ama hangokat belső meggyőződés sugalta, lehetetlen, hogy ez nem az érdek szózata volna. Patak nem érdemel ily vádat, társasköréhez méltatlan, illetlen a rágalmazó gondolat. Nem lehet megengedni, hogy Miskolcz előnyére a sárgaföldig leverjék Patakot. Méltatlanul meggyalázni valakit, még a legszentebb ügyért sem szabad.

Nem igaz az, hogy Patak oly nyomorult társadalmi viszonyok között tengődne, hogy „csak vadságba hajló bamba félnékségű“ ifjakat nevel. Ily diszpéldányok, más nagyobb városokban fekvő iskolákban is található, nagyobb számmal. Nem igaz az, hogy „a társadalmi környezet hiánya miatt elő álló tespedés“ „a napról-napra jobban terjedő korcsmázási kedv“ ölné el még a jobb érzésű ifjakban is a művelődési kedvet, nagyra törekvés. Merő rágalom mind, bárhonnan szedték is elő a cikkiró urak. És mily ügyesen alkalmazzák hazugságaikat, — mintha csak összebeszétek volna. Egyik állítja: „a tanár s tanítvány között jéghideg a viszony, nem érintkeznek egymással az előadásokon kívül soha“; a másik mondja: „a tanárokon kívül nincs művelt ember a városi polgárok között. Ily rajzok után méltán kérhető az avatatlan, hol szerez tehát a pataki tanuló műveltséget? Mi persze, kik tudjuk, hogy ez állítások mennyiben felelnek meg az igazságnak, csak undorral fordulunk el azoktól, s határozottan

TÁRCZA.

Szerelme áldozatai.

[Tíz arany pályadíjt nyert]

Beszély.

Irta: Farkas Bertalan.

II.

A nagyszonynak nem kellett szemüvegét orrára illeszteni, éppen ott tündökölt az; mert mint minden reggeli órákban, úgy most is valami „áhitatosság órái“ féle szent könyvből böngészte az üdvöt adó malasztot...

— Ha szemem nem csal, Bálint öcsémétől jő, — szól az öreg nő, nem kevés fáradtsággal sillabizálva el a címet. Ezután feltöré a czimeres pecsétet s tanulmány alá vette a levél tartalmát.

Míg ez történt, a szöke leánya folytonosan az ablaknál vizsgálódott. s egész szabadon hajolt ki gondolva: hogy a néni azt most nem veszi észre. Az utca sarkon most egy eleven mozgalatu ifju fordult be, tekintetét a már előttünk ismeretes ablak felé irányozva. A mint a leánykát megpillantotta, lépteit azonnal meglágyította, hogy a szép gyermek látását annál tovább élvezhesse. A szöke leánykát sem érdekelték többé a járó-kelők, — szemei a közelgő ifjun függöttek... A két tekintet összeolvadt, ezt az összeolvadást megérezte két szív: a barna fiúé s a szöke leánykéé. Fiatal emberünket Tálnay Ödönnek hívták; szép barna fiu, nagy fekete beszédes szemekkel, sötét göndör hajfürtökkel; ajakán még alig mutatkoztak a férfikor előjelei.

A barna fiu a szökeleányhoz ért, s azt illemissen köszönté. A leánya szívélyes fejbólintással

felelt; de piros szájacskája csak sutgó hangot hallatott.

— Valakivel beszélsz? hangzott benn a nagy asszony reszkető szava.

— Nem, édes nénikém! válaszolt Ágota zavardottan, mialatt az ifjut fehér kezecskéjével távozásra inté.

— Zárd be az ablakot — szól ismét Szentendreyne, a csakugyan Bálint ertől jött levelet összehajtogatva. Egy kis közölni valóm van veled, akarom, hogy azt csak egyedül halljad.

Ebből Panna néni — az általunk ismeretes anyóka is értett; mert mint jött, ép oly csendes csoszogó léptekkel elhagyta a szobát.

Ágota még egy sokatmondó tekintetet vetett Tálnay után, aztán bezárá az ablakot s nénikéje mellett foglalt helyet.

— Édes gyermekem, — kezdé Szentendreyne — maholnap tizenhét éves léssz. Tizenöt éve, hogy gondviselésem alatt vagy. Anyád ez életben legkedvesebb barátjának volt, s midőn halálos ágyán reám bízott, te alig voltál még két éves. Különben ezt már hallottad is tőlem. Ez idő óta én neveltelek; jó szófogadó leányka voltál mindig. Gyermek helyett, gyermekemnek fogadtalak, s itt előttem nyilvánítom, hogy minden örömem benned van: mert lásd, gyermekem — szeretlek.

Ezt mondva, megsimogatta a leányka homlokát. Ágota hálaérzettel csókolta meg nénikéje kezét.

— Édes gyermekem — folytatá a nagyszony — minden leány életében van egy nevezetes forduló pont, egy nagyszerű lépés: és ez a férjhezmenetel. (Ágota elpirult e szóra.) Te már elég érett leány vagy arra, hogy ezt előtted kimondhassam s arra figyelmeztesselek, — mit eddig nem tettem — hogy e tekintetben ne hódolj a fiatalkori helytelen szeszélynek, hanem kövesd öreg nénédnek tanácsát, s általában ne légy előttem titkolódzó; — mert csak így lehetsz boldog.

Ágota csak ennyit tudott felelni: Kedves nénikém! Hevesen dobogó szive nem engedte több szóhoz jutni. Azután így gondolkodott magában: Valjon miért hozta ezt éppen most fel a néni? talán csak nem sejtí, hogy Tálnay mindennap elmegy négyszer az ablak alatt, s ugyanakkor ő is mindig az ablaknál szokott ülni, s ilyenkor mindig van egy kis szembeszéd... de hisz egyéb semmi!...

Pedig a mit a nagyszony mondott, azt nem mondotta minden ok nélkül. Ágotát — mint később meglátjuk — valamire akarta előkészíteni.

Tálnay Ödön és Ágota véletlenül ösmerték meg egymást. — A nagyszony sétálni ment gyámleányával. Ez volt az egyedüli mulatság, mit meg nem vont attól. — Ágota elvesztette zsebkezdőjét. Közönséges s mégis különös véletlen... az elvesztett tárgyat egy csinos fiatal ember juttatta birtokába: ez a fiatal ember — Tálnay volt. Ezen találkozás óta alig váltottak még pár szót; és mégis tudta mindkettő, hogy a másik szereti. Tálnay hűségesen eljár a szöke leányka ablaka előtt, s a szöke leány pontosan az ablaknál ült. Ilyenkor többnyire csak a szem beszélt; de a szem elszokta árulni a szív érzelmét. Megértette ezt Ödön, meg értette Ágota. Szerették egymást, nem gondolva arra, hogy szívök szent titkának lesz-e valami eredménye. — Az ifjunak nem volt semmiféle alkalm a házhoz bejutatni; mert Szentendreyne a világtól tökéletesen elvonultan őrzé gyámleányát. Meg aztán Tálnayt talán nagyon is fiatalnak vagy inkább éretlennek találta volna a practicus gondolkodásu nagyszony, hogy vele Ágotát összedadja. Ezt fiatal emberünknek ugyan nem mondta senki sem; de valami rendesen megszokta az ilyet sugni. Azért a két gyermek csak titkon szerethette egymást.

(Folytatása következik).

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt. 50 kr.
Közsegeknek és néptanítóknak egész évre 4 frt.

Bérmentlen levelek csak ismert kezekből fogadtatnak el.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

A nyilt-térben minden garmond sor díja 20 kr.

ZEMPLÉN.

Hetilap, főtekintettel e megye szellemi és anyagi érdekeire.

Hirdetési díj:

Minden egyes szó után
100 szóig 2 kr.
Azonfelül 50 „ 1 1/2 „
„ 50 „ 1 „

Kiemelt, díszbetűk s körzettel ellátott hirdeményekért természet szerint, minden centimeter után 3 kr. számmittatik.

Hirdetések a „Zemplén” nyomdájában vétetnek föl, s vidékről is oda intézendők.

Reflexiók.

— Első közlemény. —

Midőn a pataki jogakadémiának Miskolczra áttételét tárgyazó eszme, a Miskolcz 7-ik számában megpendített, illetőleg felelevenített, nem kötöttünk annak létesítéséhez valami nagy reményeket, korántsem hittük azt, hogy annak megvitatása valami széles mérvet fog ölteni, mert véltük, hogy a felszólító hang egy kiáltó szó lesz a pusztában, mint volt egykor; gondoltuk, hogy egy pár szóváltás, eszmecsere után, a felszólalás eredmény nélkül fog elhangzani. De úgy látszik csalódtunk. A fővárosi napi s heti lapok az eszmét hihetetlen gyorsasággal felkarolták; s a naponként majdnem gomba módra szaporodó cikkek az áthelyezés mellett s ellen hatalmasan argumentálnak a mellett, hogy a mozgalom fent és alant nagy hullámokat ver, s komoly vitára fog alkalmat nyújtani az illetékes körökben. Elhallgatva már nem lesz; sokkal mélyebben vert gyökeret az áthelyezés gondolata a kedélyekben; sokkal inkább tetszetősebb a tárgy, semhogy azt közönyösen elhallgatnák; az áthelyezés vezérharcosai sokkal jobban lelkesülnek az eszme mellett, a műkedvelők sokkal örömebb foglalkoznak a divatos tárgyakkal, sem hogy azt nyugodni hagyják. Az ország s különösen egyházkerületünk polgárai feszült figyelemmel vizsgálják a vajudó küzdelmet. A harcosok érvelnek erősen, jól, rosszul. Hallottunk érveket, melyek igazak, valódiak; hallottunk ismét olyanokat, melyek nem egyebek, mint a tárgy-ismeret hiányából származó elferdített, valódiságot nélkülöző kifczamodott

gondolat-szörnyek; s melyeknek alaptalanságáról csak az lehet valóban meggyőződve, ki Patak közelében él, ki ismeri viszonyait. Ily érvek, fájdalom nem ritkák, ez adott okot nekünk ismét a felszólalásra. Eleinte csak bámultuk a drasztikus vonásokkal festett képeket, melyek szemléltetővé tévék Patak társadalmi életét, s csodáltuk a phantáziát, mely ilyet volt képes teremteni; de később megboradtunk azoktól, s szivdobogva gondoltunk azon következményekre, melyeket előidézni fognak.

Ha valaki még csak abban kételkedik, lehet-e a jogakadémiának jövője Patakon. tekintetbe véve azon igényeket, melyek okvetlen szükségesek egy elméletileg s gyakorlatilag alaposan kiképzendő joghallgató felneveléséhez, az még nem oly baj; gondolkozhatik ki-ki úgy amint akar, ahol sem egyiknek, sem másiknak semmi köze; de ha valaki ábrándokba merülve, elragadtatva gondolatmenetétől állításainak bebizonyítására oly fegyvereket használ, melyek sértenek nem csak egyesekeket, de egy ifjúságot, egy társadalmi kört, — ez már nem járja meg. Megtámadni Patakot s közönségét oly merészen, hogy társadalmi tekintetben meghalt azon ifju, ki tanulmányainak bevégezte után, Patakról eljő, — ez már vakmerőség. Roszakaratulag elítélni egy társaskört, melyet nem ismerünk; pálcát törni egy 5000 lakossal bíró város mivelt közönsége felett, s állítani, hogy ott 30—32 tanáron kívül társadalmi tekintetben kifogástalan egyén nem akad, — ez több az elfogultságnál. És e megdöbbentő rajzok, nem tréfásan, jókedvűleg vannak betűkbe foglalva, hanem a cikkek hangjából ítélve komolyan vannak mondva. Ószintén megvalljuk, az ilyeszerű állítások olvasása

után fejünk kábul, s gondolkozni a felindulás miatt alig vagyunk képesek. Ha valaki hibáinkra figyelmeztet, annak köszönettel tartozunk. De ha szivtelen sarczussal alaptalanul kigunyolnak bennünket, annak csak megvetéssel felelhetünk. Nem, nem akarjuk, nem merjük elhinni azt, hogy ama hangokat belső meggyőződés sugalta, lehetetlen, hogy ez nem az érdek szózata volna. Patak nem érdemel ily vádat, társasköréhez méltatlan, illetlen a rágalmozó gondolat. Nem lehet megengedni, hogy Miskolcz előnyére a sárgaföldig leverjék Patakot. Méltatlanul meggyaláznai valakit, még a legszentebb ügyért sem szabad.

Nem igaz az, hogy Patak oly nyomorult társadalmi viszonyok között tengődnek, hogy „csak vadságba hajló bamba félénkségű” ifjakat nevel. Ily diszpeldányok, más nagyobb városokban fekvő iskolákban is található, nagyobb számmal. Nem igaz az, hogy „a társadalmi környezet hiánya miatt elő álló tespedés” „a napról-napra jobban terjedő korcsmazási kedv” ölné el még a jobb érzésű ifjakban is a művelődési kedvet, nagyra törekvést. Merő rágalom mind, bárhonnán szedték is elő a cikkiró urak. És mily ügyesen alkalmazzák hazugságaikat, — mintha csak összbeszéltek volna. Egyik állítja: „a tanár s tanítvány között jéghegy a viszony, nem érintkeznek egymással az előadásokon kívül soha”; a másik mondja: „a tanárokon kívül nincs művelt ember a városi polgárok között. Ily rajzok után méltán kérhető az avatatlan, hol szerez tehát a pataki tanuló műveltséget? Mi persze, kik tudjuk, hogy ez állítások mennyiben felelnek meg az igazságnak, csak undorral fordulunk el azoktól, s határozottan

felelt; de piros szájacskája csak suttogó hangot hallatott.

— Valakivel beszélsz? hangzott benn a nagy asszony reszkető szava.

— Nem, édes nénikém! válaszolt Ágota zavarodottan, mialatt az ifjut fehér kezecskéjével távozásra inté.

— Zárd be az ablakot — szolt ismét Szentendreyne, a csakugyan Bálint urtól jött levelet összehajtogatva. Egy kis közölni valóm van veled, akarom, hogy azt csak egyedül halljad.

Ebből Panna néni — az általunk ismeretes anyóka is értett; mert mint jött, ép oly csendes csoszgó léptekkel elhagyta a szobát.

Ágota még egy sokatmondó tekintetet vetett Tálnay után, aztán bezárta az ablakot s nénikéje mellett foglalt helyet.

— Édes gyermekem, — kezdé Szentendreyne — maholnap tizenhét éves léssz. Tizenöt éve, hogy gondviselésem alatt vagy. Anyád ez életben legkedvesebb barátném volt, s midőn halálos ágyán reám bízott, te alig voltál még két éves. Különb ezt már hallottad is tőlem. Ez idő óta én neveltelek; jó szófogadó leányka voltál mindig. Gyermek helyett, gyermekemnek fogadtalak, s itt előtted nyilvánítom, hogy minden örömem benned van: mert lásd, gyermekem — szeretlek.

Ezt mondva, megsimogatta a leányka homlokát. Ágota hálaérzettel csókolta meg nénikéje kezét.

— Édes gyermekem — folytató a nagyasszony — minden leány életében van egy nevezetes fordulópont, egy nagyszerű lépés: és ez a férjhezmenetel. (Ágota elpirult e szóra.) Te már elég érett leány vagy arra, hogy ezt előtted ki-mondhassam s arra figyelmeztesselek, — mit eddig nem tettem — hogy e tekintetben ne hódolj a fiatalkori helytelen szeszélynek, hanem kövesd öreg nénédnek tanácsát, s általában ne légy előtttem titkolódzó; — mert csak így lehetsz boldog.

Ágota csak ennyit tudott felelni: Kedves nénikém! Hevesen dobogó szive nem engedte több szóhoz jutni. Azután így gondolkodott magában: Valjon miért hozta ezt éppen most fel a néni? talán csak nem sejtí, hogy Tálnay mindennap elmegy négyszer az ablak alatt, s ugyanakkor ő is mindig az ablaknál szokott ülni, s ilyenkor mindig van egy kis szembeszéd... de hisz egyéb semmi!...

Pedig a mit a nagyasszony mondott, azt nem mondotta mindeu ok nélkül. Ágotát — mint később meglátjuk — valamire akarta előkészíteni.

Tálnay Ödön és Ágota véletlenül ösmerték meg egymást. — A nagyasszony sétálni ment gyámleányával. Ez volt az egyedüli mulatság, mit meg nem vont attól. — Ágota elvesztette zsebkecskéjét. Közönséges s mégis különös véletlen... az elvesztett tárgyat egy csinos fiatal ember juttatta birtokába: ez a fiatal ember — Tálnay volt. Ezen találkozás óta alig váltottak még pár szót; és mégis tudta mindkettő, hogy a másik szereti. Tálnay hűségesen eljárt a szőke leányka ablaka előtt, s a szőke leány pontosan az ablaknál ült. Ilyenkor többnyire csak a szem beszélt; de a szem elszokta árulni a szív érzelmét. Megértette ezt Ödön, meg értette Ágota. Szerették egymást, nem gondolva arra, hogy szivök szent titkáinak lesz-e valami eredménye. — Az ifjunak nem volt semmiféle alkalma a házhoz bejuthatni; mert Szentendreyne a világtól tökéletesen elvonultan őrzé gyámleányát. Meg aztán Tálnayt talán nagyon is fiatalnak vagy inkább éretlennek találta volna a practicus gondolkozású nagyasszony, hogy vele Ágotát összedadja. Ezt fiatal emberünknek ugyan nem mondta senki sem; de valami rendesen megszokta az ilyet sugni. Azért a két gyermek csak titkon szerethette egymást.

(Folytatása következik).

TÁRCZA.

Szerelem áldozatai.

[Tíz arany pályadíjt nyert]

Beszély.

Irta: **Farkas Bertalan.**

II.

A nagyasszonynak nem kellett szemüvegét orrára illeszteni, éppen ott tüdőkölt az; mert mint minden reggeli órákban, ugy most is valami „áhitatosság órái”-féle szent könyvből böngészte az üdvöt adó malasztot...

— Ha szemem nem csal, Bálint öcsémtől jő, — szolt az öreg nő, nem kevés fáradtsággal sillabizálva el a címet. Ezután feltöré a címeres pecsétet s tanulmány alá vette a levél tartalmát.

Még ez történt, a szőke leányka folytonosan az ablaknál vizsgálódott, s egész szabadon hajolt ki gondolva: hogy a néni azt most nem veszi észre. Az utca sarkon most egy eleven mozolatu ifju fordult be, tekintetét a már előttünk megpillantotta, lépteit azonnal meglátták, hogy a szép gyermek látását annál tovább élvezhesse. A szőke leánykát sem érdekelték többé a járó-kelők, — szemei a közelgő ifjun függöttek... A két tekintet összeolvadt, ezt az összeolvadást megérezte két szív: a barna fiúé s a szőke leánykéé. Fiatal emberünket Tálnay Ödönnek hívták; szép barna fiu, nagy fekete beszédés szemekkel, sötét göndör hajfürtökkel; ajkain még alig mutatkoztak a férfikor előjelei.

A barna fiu a szőkeleányhoz ért, s azt illemissen köszönté. A leányka szívélyes fejbólintással

Évi XVIII. t. asztás utján

Évi fizetés

500
400
300

100

200

500

400

300

300

300

200

200

k, hogy ebbeli me mulasztás

ből.

a

József,

yzó.

érkezett írás- ott nyilvánosan

összegek jelzik:

77 frt 66 kr.

73 „ 25 „

63 „ 50 „

5 „ — „

2 „ 72 „

8 „ 60 „

0 „ — „

0 „ — „

0 frt 73 kr.

eti leírás és

hó 17-ikétől

y Kazinczy-

ök és ugyan-

ti minták is.

lékezők, mi-

az előírány-

5%-től bá-

vagy szemé-

jogérvényes

ánatpénznek

atok biztosí-

hoz az árlej-

határidőig

ushó 17.

yelősége.

y.

onát képező

ártól mint-

zántó föld s

októberhó

elek mellett

A m b r ó z y

A m b r ó z y

lyi Ödön

visszautasítjuk az epés bombasztokat; de azok, kik csak egyoldalulag vannak felvilágosítva, ezeket elhibetik! S ez az, mi bennünket kétségbe ejt.

Hogy Patakon a művelődés — ez állítások szerint — oly nehezen halad — dacára kitünő köreinek — ennek oka az ifjuság szegénysége. „Patak a szegénység iskolája.“ Ide küldi a szegény földmivelő, pap, tanító, hivatalnok — tehetőséges fiacskáját, s itt nő fel segélyeztetve nevelőség, táptintézet s légátiók által. A gazdagabbak, kiknek gyermekeik, már otthon a szülei háznál sajátítják el a finomabb testmozgást, s mind azt, mit külső műveltségnek neveznek, a nagyobb városokat keresik fel. Mig a szegény ifju az élet gondjaival, a megélhetéssel küzködik, a gazdag szórakozást, mulatságot keres. Ezért nyujtanak a nagy városok több világot, mint a kicsinyek. De a pataki társaság nem hagyja, tespedni ifjuságát, s szívesen betogad bárkit, ki oda nemesebb hajlamokkal bejutni óhajt. Ki határozottan visszavonja magát, az bizony Pesten is az marad, ami itt. Ily egyének találatnak nemcsak Patakon, de bárhol is.

Egy nemzet sem veszt el saját akartánélkül; nem korcsosulhat el, ha nincs szándokában. A pataki ifjuságnak pedig nincs akarata a lesülédéshez. Művelődni akart, akarni is fog. A pataki társadalmi körök fejletlenségére hivatkozni balgaság. Patak társadalmi viszonyai nyujtanak tápot a kifejlődésre.

De a pataki társasélet elítélése még nem elég e jó akarárnak arra, hogy egy főiskolát megsemmisítsenek! — neki fordulnak még az ifjuságnak is, s azt tiporják le. Ez már sok! több mint, amennyit elkeseredés nélkül nézhetnénk, itt már túl van lépve a határ, itt már a személyes gyűlölet ütögeti fel fejét. Céljuk nem lehet más, mint a közvélemény megváltoztatása, az ifjuság elítélése. Tudják azt, hogy akit a közvélemény elítél, jaj annak. Ezen munkálkodnak jóbarátaink naponként. Hát csak buzgolkodjanak, vagdalják el a virágzásnak induló fa életgyökereit: a Patak iránti kedvező hangulatot; itélják fanyarnak gyümölcsseit: az ifjuságot. Csak üljenek be fészkeikbe s öltögessék fullánkjaikat, leheljék ki mérges párázataikat. Lesz még idő, midőn

A török nép szent könyve, a „Korán“-ról.*

Irta: Kovács Lajos.

(Vége.)

De mig itt a szelidség hangján, mondhatni egy gyermek naivságával int az igazságra, előtudja venni a fenyegetés és figyelmeztetés pathoszszerű szavait is: p. „Jaj azoknak, kik igaztalan mértékkel élnek, s másoktól teljes mértékkel követelnek.“ Vagy: Ne járkálj a földön gögösen, mert azt nem vagy képes azért ketté hasítani, sem a hegyek tetejét elérni.“ (83. 17.) Továbbá: „Ne fordítsd el arcodat megvetéssel az emberektől, ne járkálj az országban dölfösen, mert az Isten előtt nem kedvesek a fenhéjjázók és kérkedők. Járv illedelemmel, beszélj szelid hangon, mert legutálatosabb hang, a szamar hangja.“ (31. f.) Mintegy megszégyenítésként ezekben a kevély mondatából: „Némelyek azt várják, hogy maga az Isten angyalaival a felhők árnyában jöjjön hozzájuk!... de már megvan alapítva, hogy egykor mindennek Istenhez kell visszatérnie.“ (2.) Hasonló mondat: „Ha a földön minden fák írotollá válnának is, s a tenger hét tonta tengerré duzzadna is fel, az Isten igéje még sem lenne kimeríthető, mert ő mindenható, mindentudó.“ (31. f.) Jellemző e passus is: „A jó a mit nyersz Istentől jön, s a rosszat mi ér, önmagad vonod magadra.“ (4. f.) Isten tehát a

megbánják e tetteiket. Közel van az, s mihamar befog következni. Ha a jogakadémiát elnem fogják mozditani, akkor fogják meglátni a kárt mit okoztak, mert jövőjét hihetőleg — eltemették.

KAZINCZY LAJOS.

$\frac{40}{84}$ k. i. b. szhoz.

Tekintve, hogy mindezeidig a községi költségelölírányzatok és számadások gyakran a törvényszabta időn túl, vagy éppen nem is terjesztettek felülvizsgálat és helybenhagyás alá, s a pótdó kivettett, mielőtt felsőbb hatóságilag jóváhagyatott volna; — gyakran, az egyes adózók érzékeny kérelmével.

Tekintve, hogy jelenben a számadások gyakran jóvá nem hagyott költség előírányzat alapján, s a törvény rendeletét különféleképpen alkalmazó részletezések mellett, majd minden jegyzői kerületben, különféleképpen vezetettek, minek az adózókra vagy az egyik, vagy a másik községben sérelmesnek kell lennie, s a számvizsgálást felettébb megnehezeti.

Határozatott, hogy I-ör, jövőre — f. é. január 8-iki elhatározáshoz képest is — a felsőbb hatóságilag jóvá nem hagyott költségelölírányzat községipótdóképp be nem hajthatik. A késedelmes és az 1876-ik évi márcziushó 7-én $\frac{7}{1895}$ szám a. kelt közgyűlési határozatban megrendelt határidőket be nem tartó köz- és községi jegyzők fegyelmi eljárás alá jogván vonattatni.

II-ör. Minden községi számadásokban következő czimeknek kell foglaltatniok:

Bevételeknél: 1-ör: A múlt évi maradvány készpénzben és hátrálékokban. 2-ör: A község vagyonának évi jóvedelme. 3-ör: Az egyénenként kivett községi pótdó. 4-ör: Évközben befolyt, birságok. 5-ör: Különlélekből származott jóvedelmek. A netaláni más jóvedelmekre külön rovat lévén nyitandó.

Kiadásoknál: 1-ör: A körorvos, jegyző, bíró, pénztárnok, hitesek, kisbírák, erdei

török nép keblében is úgy él, mint kegyelmes jó atya, nem mint erős, bosszuálló, ki megver, harmad negyed izigen.

Mohamed művelt, szép érzéke, szivre hatni tudó irállya, zamatos nyelvezete, mely egyszerűségben is megragadó; e következő mondatokból tűnik ki főleg: „a szülőkkel agg-korokban jól bánjatok akár apa, akár anya, ne kisebitsd őket; tisztelettel beszélj velök s mondd: óh uram könyörülj rajtok, mint könyörültek ők rajtam s tápláltak gyermek koromban.“ (7.) Ilyen aranymondatok: „A gyenge elméjűeknek, ne adjátok kezeikbe a vagyon, hanem tápláljátok, ruházzátok s barátságosan beszéljete velök; szerencsétlenek ők — de boldogok, mert lelkök az égbe jár, mig testök e földön ténfereg.“ (4.) „A kik az árvák vagyonát elköltik igazságtalanul, tüzet esznek gyomraikba.“ (4. f.) „Az élet nyeresége itt e földön csekély, mely bárhol legyetek elérend a halál, ha a legmagasabb tornyon lennétek is.“ (4. f.) „Az ember valóban fukar teremtmény, ha csapás éri buslakodik, ha jobban részesül, akkor fukar.“ (70. f.) „Óh hívők, egy ember se gunyolja ki a másikat, mert a kigunyoltak talán jobb, mint a gunyolódók.“ (44. f.)

Valóban mindezek érdekesekek, hogy örökre szívébe vésődjenek az olvasónak maradandó emlékül; mert nemcsak életbölcesség szól eme mondatokban, hanem mindenik irodalmi s erkölctani kincs, melyek ethicái becsök mellett, esthetikai élvezetet is nyujtanak. Szép kinyomata egy mélyen érző kebel s élénk képzelődő lélek benső képének. Szép tanu bizonyosága egy nagy szellem tiszta, mély gondolkozásának; egy szorgalmas író kitartó munkásságának, tudományokbani gyakorlott jártaságának.

Tagadhatatlan, hogy van a „Korán“-nak fény-oldala mellett árny-oldala is. Elmondhatjuk, hogy a víz tiszta tükre ez a magát nem ismerőnek, melyben megláthatja az arcán visszatükröző bűnöket; mentő csolnak az elsűjlesztéssel fenyegető véték tengerén, át értetvén a benne foglalt üdvös tanok: de éles kard is lehet a tanait nem

felügyelők, mezei örök, éji örök, bába, és a község netaláni egyéb szolgálja személyzetének fizetések.

2-ör: A községi oskolára szükségelt költségek.

3-ör: A jegyző és bíró hivatalos utazásához szükségelt költségek.

4-er: A község vagyonától felrótt közadó.

5-ör: A katona beszállással járó kiadások.

6-ör: Tűzkár biztosításért folyó költségek. 7-er: Irodai. 8-ör: Vagyonfentartási költségek. 9-er: Különléle, előre nem látható kiadások. 10-er: A központi betegápolási alapra meyeileg kivett 1% adópótlék.

III. A pótdó kivetése körül, a községijegyzők oda utasittatnak: hogy az 1876-ik évi 5. t. cz. 33. §-a értelmében, „a község minden tagját egyenlően érdeklő közigazgatási költségeket“ minő a jegyző és bíró, kisbíró, tanácsosok, pénztárnok és (ha van) árvagyám fizetések, — a községi iskolára igényelt költség, s a jegyző és bírónak hivatalos utazásaira a képviselő-testület által megállapított utazási átalányai; az összes egyenes államadók, ugymint: a föld-, házosztály-, ház bér és kereset adó arányában vessék ki. De a községhez közigazgatásilag csatolt puszták birtokosai egyenes adójuknak csak fele vétethetik ezen kivetés alapján.

Azon költségek pedig, melyek a földbirtok érdekében tétetnek: hova tartozik az erdei és mezei községi felügyelők és kerülők fizetése, — amennyiben önmagáról külön gondoskodik, a nagybirtok kizárásával — a község többi lakosainak föld adójuk után vetendők ki.

Azon költségek, a melyek a fentebbi két osztályba nem sorozhatók, milyenek: a belrendőrségre és közbiztonságra vonatkozó kiadások — ide tartozván az orvos és bábára a költségek, — a föld- és a pusztai haszonbérloknek ezen haszonbérlet után fizetett jóvedelmiadója kivételével,

értőnek, melyel magát és embertársait halálra sebezheti az elfoguit hívó, ha nem a kiemelt aranymondatok, de egyes gyűlöletteljes pontokat vall életelvél. Azonban, a virágok ezrei közt is találkozik egy pár éktelen, mégis vigasztal, örömmel tölt el a virágos mező.

Szigoru itéletet mondanunk egy nép szent könyve felett, nem lehet, nem szabad; mert az Irás, mely minden könyvek legszentebbike, s mely előttünk végtelen értékű így tanít: „ne itélj, nem itéltet.“ A „Korán“ maradandó értékkel bír a világirodalomban, s megérdemli azon tiszteletet, melyel a törökök iránta viseltetnek. Ott van ez nállok a csata viharában, ott a békében; az imánál úgy, mint a diadalmenetben; mindenütt ott ragyog zöld borítékban, — a próféta választott színében, — az Ur és alattvaló podgyászi között. Ez a könyv az, melyet egy főbb papnak készülő ulema 31 évi hosszú pályáján képes tanulmányozni melyet a nagy ur, a dicsőséges Pádisah minden hova magával visz, melyre esküszik ő, esküszik a buzgó muzulmán; ez a könyv az, melyet még azzal sem sértenek meg, hogy lejjebb tartanak mellök aljánál, midőn „Allah“-hoz, az első mondatot rebegik: La Illah il Allah, Mohamed rasul Allah.

Magasztos elveink mint láttuk sok ponton érintkeznek tehát a testvér törökökével. Jelenben kiengesztelődik a hajdani gyűlölet, mert úgy látszik a magyar s török népek nincs pártfogója, nincs barátja; ők csupán egymásnak barátai. Méltán történi ez így a véletlen által, mert a kiket a népvándorlás vihara egy ősi hazából oly különböző utakon — de még is egymás mellé hozott új hazába; azoknak szükségese ha vesztés közeleg egymást felismerni — nem csak külsőleg, de benső értékökben is, hogy erőt merítsenek a mult emlékeiből, a jóvendő zivatarokkal szemben.

a többi egyenesadó nemekre u. m. ház-
osztály-, házbér- és keresetiadó ve-
tendő ki.

IV. A számadások kellő felszereléséhez
megkivántatik: a bevételi 2-ik tételhez, a köz-
ség vagyonának szolgabíró által hitelesített lel-
tára, a kiadásokhoz, a fizetéses személyzet ren-
des évi fizetésének, a szolgabíró által hitelesített
lajstroma és minden kiadási tételhez a szabály-
szerű nyugta.

Kelt Zemplénmegye bizottsági közgyűlésé-
nek S.-a.-Ujhelyben, 1877. évi márczius 7-én
tartott ülésében.

Jegyzette s kiadta:

VICZMÁNDY ÖDÖN,
Zemplénmegye főjegyzője.

HÉTRŐL-HÉTRE.

(Hír és vegyes rovat.)

Lapnak jelen száma az összeeső ker. és
izr. ünnepek miatt késett pár nappal. E ké-
sedelmet jövőre a tartalommal fogjuk helyre-
ütni.

A közeledő városi tisztviselői választás első
hullámmozgásai már ugyancsak észrevehetőek a vá-
lasztó közönség körében, s a mi egy kicsit külö-
nösnek tetszhetnék éppen a legujabban szervezett
s legcsendesebb természetű orvosi állomás betöl-
tése kelt fel a legnagyobb mozgalmat. Tudunk-
kal idáig Dr. Sebeők Antal, Dr. Schweiger Mór,
Dr. Schön Hugó és Dr. Deutch Ferencz léptek
föl jelöltekül. Mint az eddigi jelekből valószínűsít-
sége következtetni lehet, legnagyobb pártja s leg-
több kilátása a megválasztásra Dr. Sebeőknek van,
ki mint halljuk 5-6 évi magán és közkezdési
gyakorlattal bíró, s több jeles pesti orvos oldalán
működött szép tehetségű fiatal orvos. (Bek.)

Nyilatkozat. Minthogy több oldalról azon gya-
nusítást tapasztalom magam ellen felmerülni, mintha
a „Zemplén“ mult számában a városi orvos-vá-
lasztásra vonatkozó „beküldött“ s K. jegy alatt
megjelent közleményt én irtam volna; ezennel
kinyilatkozatom, hogy én közérdekű és szakköz-
leményeken kívül egyebet nem szoktam e lapokban
írni, s nevemet magánérdekek szolgálatára és kor-
teskedésre fölhasználni soha sem engedem. S.-a.-
Ujhely ápril 1. 1877. Knopfler Sándor, főelemi
tanító.

A negyven szépség-szabály között, melyek-
et a római költő a női báj megítélésére felállított,
a tiszta, üde arczszín nem áll az utolsó helyen,
és ezen szépségszabály a régi Róma ideje óta
változatlanul fennmaradt mai napságig. Legyen a
nőnek bármily szép termete és még oly vonzó
arczvonása — a rut, tisztátalan arczszín elhomá-
lyosítja ez előnyöket. Nem csoda tehát, hogy a
viruló arczszín fenntartása a hölgyvilág egyik fő-
pontját képezi; fájdalom, hogy e célra gyakran
oly szereket használnak, melyek ép az ellenkezőt
eredményezik, s csak a pillanatra lévén számítva,
a gyöngéd bőrt alapszínükönre teszik. Mi te-
hát a hölgyvilágnak szolgálatot vélünk tenni, az
által, ha az ilyeszerű rossz készítmények, s külö-
nösen az ólomkészítményekkel elegyített rizspor-
tól, mely a kereskedésben gyakran előfordul, s
nemcsak a bőrre, hanem az egészségre általában
rossz hatással vannak, — őket óvni törekszünk.
Előnyös módon különbözik ezen ártalmas készí-
tményektől a párisi Dr. Lejosse' féle
„Ravissante“ (főraktára Schvarcz Henrik-
nél, Budapesten, Mária Valéria utca.) — Ezen
bőrfinomító szer minden ártalmas anyagtól teljesen
ment, és lelkiismeretes vizsgálat után mint legjobb
szer a szép üde arczszín fenntartására ajánlatik. A
szépségéről gondoskodó gyöngébb nemnek nem te-
hetünk udvariasabb szolgálatot, mintha ezen be-
cses szépítőszere a leghathatósabb módon figyel-
meztetjük.

* Színház. Vasárnap: „Kényes Bertók.“ Szig-
ligeti ez épenséggel nem híres, sőt mondhatni
nagyon középszerű s a fővárosi kritika lugjában
ugyan megszapult népszínművét megteremtette a
kitünő előadás.

Hétfőn: „Hárompár cipő.“ Élénk előadás.
Gerőfyné könnyed, naiv játéka s Dobocsányi talpra-
esett comikuma jó hangulatra villanyozta a nem
nagy közönséget. Mulatságos alakok voltak még
Fehérvári (Flink) és Kovács. (Stangelmeier.) Gerő-
fyné a „Cliquot“-val tapsot taps után aratott. A
„chamapagner“-es jelenésnél nem tulozva, de an-
nál több kellemmel játszott; hanem a „kellékes“
pechjére a „champagner“-es palaczk „csütörtököt“
mondott. Balogh Á. (Nachfalter) nem nagyon ta-

lálta magát; több routine kell egy szeleburdi sze-
rephöz. Mészáros (Vappenknoff) jó alak; játékában
némi saloniasság, kezdetleges gyakorlottsággal.

Kedd: „Ármány és szerelem.“ Meggyőződünk,
hogy Gerőfy társulata a drámai téren is nem min-
dennapi erőket tud felmutatni. Első helyen mindjárt
a derék igazgatónak nyújtjuk az elismerés babérját,
ki (Ferdinánd őrnagyot) általában, de főleg egyes
szenvedélyesebb jeleneteknél, a tulzástól, álpathósz-
tól menten, megkapóan személyesítette. Játékának
minden ízéből kitűnt, hogy rendkívüli helyzete
teljes öntudatával bír, s a magaslatot, melyre az
író e jellem-alakot állította, a legparányibb részle-
tekben is megtartotta. A folyékony előadás, a
nyugodtság, melynek birtokában az óriás szenve-
délyt annál hűvebben tükrözte vissza: igazolták a
Gerőfy kitünő drámai tehetségét. Szép, (Valter)
levonva szavalatából némi darabosságot, mely nem
elég, amaz imponáló méltóság — ha úgy tetszik
dölyf — eléréséhez, mely szerepének fővonása volt,
megállta helyét. Kovács (Vurm) született intrikus;
alakítása kitünő. Fehérvári (Miller), Szabó Krisz-
tina (Millerné) szintén beillettek az előadás ke-
retébe. Mészáros Ilka (Luiza) fiatal tehetség. Ne-
hez szerepével erősen kellett birkoznia. Játékában
itt-ott felcsillámlott a bensőség, a drámai színe-
zés; de a mely néhol az erőlködésbe ment át,
nehel pedig fád semmittevéssé törpült. — A te-
hetséget azonban nem tagadhatjuk meg tőle, mely
mely tanulmány áttal érvényesítheti magát. A drá-
mát különben fumigálni szerető közönségünk meg-
elégedetten távozott.

Szerda: „Melinda.“ Modern szellemben irt
vigjáték. Az előadás általánosságban kitünő. —
„Szép Galathea.“ Roth Etel fölléptével. A szerző-
dött új tag (Galathea) oskolázott, kellemes s na-
gyobb terjedelmű hanggal rendelkezik. A csinos
áriákat szépen énekelte. Örömmel üdvözljük. Já-
tékában az a hiány, hogy keveset — játszik. Ge-
rőfyné a „Classisch“-t classice csinálta. Hódított
mindenfelé. A közönség nem is volt szűkkeblű
„kedvence“ iránt. Szép J. jó bariton hang-
jával s Balogh Árpád szintén növelték az ösz-
hatást.

Csütörtök: „Doktor Vespe,“ nem voltunk
jelen, de nem is kételkedünk az előadás sike-
réről.

Ünnep első napján: „Két árva.“ Itt Ujhely-
ben bajos volna eltalálni, hogy Párizs meg Bécs
mit nézhettek rajta annyit. Körülbelül a kiállítás-
ban kell keresnünk a megfejtést, s a látványosság
— miként a sallangok czafrangok egy nagyon is kö-
zönséges paripának — nagyszerűséget kölcsönöznek
a különben nem valami nagyszerű s igen valószí-
nűleg egy pár excentrikus alak kedvéért s hatás
vadászat végett irt darabnak. Szerintünk: afféle
comedia, melyre azt szoktuk mondani, hogy —
nem igen a mi gyomrunkba való. Egyébiránt ez
izlés dolga. Fő tendenciája, hogy a nagy világvá-
rosok „nyomorultjai“ közt létező kétségbeesett mor-
rálról hű képet adjon. Különbözők erről van fogal-
munk az emberi társadalomban magát szándékosan
nyomorékká alakítani szokott, vagy ilyennek lát-
szani szerető söpredékeit illetőleg — mondjuk, van
fogalmunk, habár távolabb esünk is a nagy világ-
városok romlottságától. A jelzett intentió adhatta
a „Két árva“ írójának tollába a témát, s hogy
célját érhesse, állította elő a czimszerepbeli két
alakot, kik közül az egyiket sikeresen fel is hasz-
nált. — A jelentékenyebb szereplők dicséretesen
megoldották feladatukat.

Ünnep másodnapján „Falu rossza.“ Nem le-
hettünk jelen, csak a közhangulat után mondhatjuk
hogy Gerőfyné (Finum Rózi) ügyes játékát kivéve,
a legelső magyar népszínmű — előadása — gyen-
gén sikerült, hogy úgy mondjuk — elesett. Ez
utóbbi két alkalommal zsufozásig telt ház, amin
csak örülünk s óhajtunk, hogy Gerőfy jó hírünket
vihesse el, s a pártolást — mit őszintén mondva,
megérdemel — köztünk mulatása alatt mindvégig
tapasztalhasssa.

F.
Megjelent és megrendelhető Darmay Viktor
(Viczmány Győző) „Ujabb költemények“
címmű kötet. A kötet finom velin papíron, csinos
nyolczadréten, 320 oldalon és igen tetszős alakban
kiállítva jelent meg. Egy fűzött példány ára 2 frt;
megrendelésre azonnal megküldetik; egy diszpél-
dányé 3 forint s megküldése szintén csak mintegy
4-5 napi késedelemmel jár, miután a bizonyos
meghatározott számon felüli új példányoknak el-
készítése némi időt vesz igénybe. A megrendelési
pénz, szerző lakására, Lesztócz, u. p. Legénye-Mi-
hályi, intézendő. Darmay Viktor (Viczmány Győző.)

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

BORÚTH ELEMEÉR.

Közgyűlési meghívás.

A felső bodrog vizszabályozó társulat f. é.
április hó 7-én Terebesen gróf Andrássy Aladár
Ő msa elnökle alatt délelőtti 9 órakor tar-
tandó közgyűlésére, az összes érdeketeket tisz-
telettel meghívom.

Kácsánd, márcz. 23. 1877.

Nyomárkay Hugó,

társ. igazgató.

Árverési hirdetmény.

Vagyonbukott varannói lakos Kohn József
csődtömeg választmánya részéről nevezett vegyes,
nürnbergi és pipere árucikketeket s különösen
szalagneműeket tartalmazó kereskedésének elár-
vereztetésére határnapul 1877-ik évi áprillishó
9-én reggeli 9 órája s esetleg következendő
napjai Varannó mezővárosában a helyszínére ki-
tűzetik, s erről venni szándékozók ezennel érte-
sítetnek.

Kelt Varannón, 1877. évi márczius 25.

A választmány megbízásából:

Labáth Béla,

csődtömeg gondnok.

2411. sz.

Versenyárgyalási hirdetmény.

A nagyméltóságú magyar királyi közmunka
és közlekedési minisztériumnak f. é. márczius
18-án kelt 4180. sz. intézvénye folytán a ho-
monna-baligrodi uton 3 Howe rendszerű, egyen-
ként 20 méter fentávo lu fa felszerkezettü hid
munkáinak vállalat utján leendő biztosítása, ösz-
szesen 12264 frt 9 kr. költség erejéig engedé-
lyeztetvén, ez alkalommal újabb versenyárgyalás
hirdetetik.

A szabályszerűen szerkesztett és felszerelt,
valamint a fentebbi összeg 5 százalékát tartalmazó
zárt ajánlatok „zárt ajánlat a 3 fa-rácshidra“
címmű külső felirattal, folyó év áprilhó 16-án déli
12 óráig Zemplénmegye alispáni hivatalánál be-
mutatandók.

A tervezetek és feltételek a zemplénmegyei
kir. építészeti hivatalnál S.-a.-Ujhelyben meg-
tekinthetők.

Sátoralja-Ujhelyben, 1877. márcziushó 31.

Matolai Etele,

Zemplénmegye alispánja.

Meghívás.

A sárospataki bor-termesztők egyesülete
résztvényesei, minthogy a f. 1877-ik évi áprilhó
3-ik napjára összehívott rendkívüli közgyűlés —
a végfelosztás tárgyában a kellő számú résztvények
képviselése hiányában határozatképes nem volt,
az e tárgyban f. 1877. évi áprilhó 17-ik napján
d. e. 9 órakor S.-N.-Patakon a városi ház termében
újlag tartandó **rendkívüli közgyű-
lésre** azon kijelentéssel hívatnak meg, hogy az
alapszabályok 16-ik §. értelmében a megjelenők
jogerényesen fognak határozni.

A tanácskozmány tárgyai:

1. A végfelosztás elhatározása
2. Az egyesületi vagyonnak miként leendő
felosztása feletti határozat.
3. A leszámoló bizottsági tagok megválasztása.

Kelt a sárospataki bortermesztők egyesülete
résztvényeseinek Sárospatakon 1877. évi áprilhó
3-án tartott rendkívüli közgyűléséből.

Zsindely István,

elnök.

7211.
tk. 1876. szám.**Árverési hirdetés.**

A sátoralja-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Weinberger Jakab sátoralja-ujhelyi lakosnak 11000 frt és 7000 frt tőke követelése s járuléka kielégíthetése végett a Bartosi Knesek Ferencz és Knesek Francziska tulajdonát képező örösi 175. számú telekjegyzőkönyvi nemesi birtok 17100 frt, a kis-kövesdi 31. 32. számú tjkönyvi nemesi birtok 21875 frt, — nagy-kövesdi 1. 34. és 233. számú tjkönyvi nemesi birtok 128465 frt, — és a nagy-kövesdi 3. 39. 42 45. 47. 48. 103. 104. és kis-kövesdi 3. számú tjkönyvi curialis zsellérségi birtokjuttalék egyenkint 50 frt becsértékkel Nagy-Kövesd helységében az 1877. évi május 14-én mint első árverési határidőben, vagy szükség esetére 1877. évi június 18-án mindenkor reggeli órákor kezdve birói végrehajtási árverés útján eladatni fog; mire a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy bánatpénzül a becsárnak 10%-tólját kell letenni, hogy becsáron alóli ajánlatok csak a 2-ik árverésen fogadtatnak el és hogy a többi árverési feltételek a telekkönyvi irodában vagy az árverés foganatosításával megbízott Fekete József kir. tvszéki bírónál addig is megtekinthetők.

Akik ezen javakra tulajdoni vagy más igényt avagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnek, felhivatnak, hogy ebbeli kereseteiket jelen hirdetésnek a hivatalos lapban közzétételétől számítva 15 nap alatt, habár külön értesítést nem kaptak is ezen kir. telekkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

A távollevő vagy ismeretlen tartózkodásu jelzálogos hitelezőket, ha más megbízottat nem rendelnének a vételár felosztása alkalmával Pékáry Gyula helybeli ügyvéd mint gondnok fogja képviselni.

Kelt a sátoralja-ujhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1877. febr. 14. 1877. évi február 7-án tartott üléséből.

Biringer,
kir. tvszéki jegyző.

Br. Fillenbaum,
kir. tvszéki elnök.

Árverési hirdetés.

Alólirott csődválasztmány részéről közhírré tétetik, miszerint — vagyombukott Stern Adolf és Moreczki Mór csődtömegeihez tartozó két darab Robey & Comp féle gőzmozdony és cséplőgépek, szeszgyári összes felszerelés, malom épület, (bódé) két pár kova-malomkövel ellátott malom szerelvények, Zemplén megyebeli Nagymihály melletti L.-Volva helységben, e. f. 1877. ápr. 10-ik és esetleg 11-ik napjain délelőtti 10 órákor nyilvános árverés útján készpénz fizetés mellett elfognak adatni.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1877. márcz. 1.

Stern Adolf és Moreczki Mór
csődválasztmánya.

TUDÓSÍTÁS.

Ezennel van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, miszerint eddigi 6000 kötetből álló kölcsönkönyvtáramat nem csak az összes, az újabb időben megjelent regényekkel bővítettem, hanem a volt hiányokat is tökéletesen pótoltam.

A régi kölcsönkönyvtári jegyzékem újabb kiegészítő része most van sajtó alatt, és elkészülése után, minden t. olvasómnak egy példánnyal ingyen szolgállok.

S.-a.-Ujhely, 1877. márczius 25-én.

Teljes tisztelettel

Lóvy Adolf,

könyvkereskedés és kölcsönkönyvtár.

Hölgyeknek

ajánlható az általánosan

elismertetett és hivatalosan megvizsgált
ártalmatlan valódi

RAVISSANTE.

du dr. Lejosse

a Paris.

Ezen világhírű és felülmulhatlan bőrszépítő szer pillanat alatt a legszebb, legtermészetesebb ifjú arczsint idézi elő, a bőrt fehériti, frissíti és finomítja, a lég behatásától védelmezi, eltávolítja legrosszabb idő alatt szeplőt, májfoltokat, orvorrösséget s a bőr minden tisztatlanságait s a rizsport, valamint minden kendőzöszert fölslegessé tesz.

Nagy eredeti párisi üvegtok frt 2.50.
Kis " " " frt 1.50.

Kapható valódi minőségben
Sátoralja-Ujhelyben: **PINTÉR FERENCZ**
ur gyógyszerházában.

Vidéki megrendeléseket pontosan teljesít
SCHWARZ HENRIK
központi szétküldési raktára
BUDAPEST,
Mária-Valeria utca 9. sz.

A „Zemplén“ könyvnyomdája,
mely a legújabb metszetű be-
tűkkel van felszerelve;

az előrehaladt izlésnek megfelelőleg
készít mindennemű nyomtatványt:

Látogató-jegyeket,
báli meghívókat stb.

szines alapnyomatokkal
vagy anélkül a legjutányosabb áron.

☛ Vidéki megrendelések 24
óra alatt teljesítettnek.